

**ПРЕДСТОЯЩИ ЗАКОНОДАТЕЛНИ ИЗМЕНЕНИЯ В
ЗКПО И ЗДДС**

Доц. д-р Любка Ценова¹
Преподавател в МВБУ – Ботевград и ВУЗФ – София

Ключови думи:	Резюме
<p>Вътрешен пазар</p> <p>Агресивно данъчно планиране</p> <p>Практики за избягване на данъчно облагане</p> <p>Лихва</p> <p>Противодействие на злоупотреби</p> <p>Несъответствия при хибридни образувания и инструменти</p> <p>Електронна търговия</p> <p>Продажби на стоки от разстояние</p> <p>Телекомуникации</p> <p>Радиоизлъчване</p> <p>Възстановяване на ДДС</p> <p>Електронен интерфейс</p> <p>Трети територии</p> <p>Трети страни</p>	<p><i>Предмет на статията са предстоящи законодателни промени в двата основни данъчни закона – ЗКПО и ЗДДС, които са продиктувани от задължителното прилагане от 1 януари 2019 г. на две директиви на ЕС.</i></p> <p><i>В първата част на статията се разглеждат предстоящи изменения в ЗКПО, с оглед въвеждането във вътрешното законодателство на мерките, предвидени в Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар. Анализира се правната рамка, установена в Директивата по отношение на ограничаване приспадането на лихвите, предвиденият режим на данъчно облагане при напускане, общите правила за държавите членки за борба със злоупотребите, облагането на контролираните чуждестранни дружества и механизмите за данъчно облагане при несъответствия при хибридни образувания и инструменти.</i></p> <p><i>Във втората част на статията се изследват предстоящите промени в режима за данъчно облагане с ДДС, които са насочени към модернизиране на режима на данъчното облагане на трансграничната електронна търговия между предприятия и потребители, съгласно изискванията на Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета, с която се изменя Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки.</i></p>

¹ Доцент д-р Любка Ценова е завършила юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“. Професионалният ѝ стаж е преминал през съдебната система, НАП, Министерство на правосъдието и Народното събрание. Редовен преподавател в Международното висше бизнес училище – Ботевград и хоноруван преподавател във ВУЗФ – София. Регистрирана е като адвокат към САК. Научните ѝ интереси са в областта на националното и европейското данъчното право.

I. Предстоящи промени в ЗКПО

1. Въведение

Европейският съвет приема на 18 декември 2014 г. заключения, в които се посочва необходимостта от активизиране на усилията в борбата с избягването на данъци и с агресивното данъчно планиране както на световно равнище, така и на равнище ЕС. Заключенията на Европейския съвет се основават на изводите и препоръките, направени от Г-20 и ОИСР² в проекта BEPS³ за борба със свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, в които се анализират злоупотребите в сферата на корпоративното данъчно облагане.

В изпълнение на решенията на Европейския съвет, Европейската комисия (ЕК) на 17 юли 2015 г. приема „План за действие за справедливо и ефикасно корпоративно данъчно облагане“⁴. В Плана са формулирани обвързващи правила, които предоставят възможност на държавите членки ефективно да се противопоставят на избягване плащането на корпоративни данъци по начин, който запазва общата им конкурентоспособност, зачитане на интересите на Общия пазар и спазване на свободите, залегнали в основните актове на ЕС.

В изпълнение на Плана ЕК изготвя законодателен пакет от норми, насочени срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар. В този пакет е и Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар⁵. (Директивата трябва да бъде транспонирана във вътрешното законодателство и да се прилага от 1 януари 2019 г.)

Целта на Директивата е да се въведе еднакъв ред в държавите членки, с който да се гарантира, че данъците се заплащат в държавата членка, където се генерират печалбата и стойността. В обхвата на Директивата попадат всички данъкоплатци, които подлежат на облагане с корпоративен данък в една или няколко държави членки, както и данъкоплатци, които осъществяват дейността си в една или повече държави членки чрез място на стопанска дейност, като си остават местни лица за данъчни цели на трети страни.

² ОИСР – Организация за икономическо сътрудничество и развитие (OECD)

³ Base Erosion and Profit Shifting (предотвратяване на намаляването на данъчната основа и прехвърлянето на печалбите); <http://www.oecd.org/ctp/beps.htm>

http://www.oecd.org/tax/beps/beps-about.htm?utm_source=Adestra&utm_medium=email&utm_content=Maldives%20joins%20the%20Inclusive%20Framework%20on%20BEPS&utm_campaign=Tax%20Ne ;

http://www.oecd.org/tax/beps-action-13-oecd-releases-cbc-reporting-implementation-status-and-exchange-relationships-between-tax-administrations.htm?utm_source=Adestra&utm_medium=email&utm_

⁴ Съобщение от Комисията до Европейския парламент и Съвета „Справедлива и ефикасна система за корпоративно данъчно облагане в Европейския съюз: пет ключови области за действие“ COM(2015) 302 final от 17 юни 2015 г.

⁵ Обн. ОВ L 193, 19.07.2016 г., стр. 1 – 14.

2. Законодателни мерки

За постигане на посочените цели в Директивата са предвидени няколко законодателни мерки:

2.1. Мярка: Ограничаване приспадането на разходите за лихви

С мярката се цели ограничаване на възможността за приспадане на разходи за лихви (и други финансови разходи) чрез прехвърляне на печалби към държави с ниски данъци и като резултат избягване плащането на данъци. Въвеждането ѝ става наложително след изнасяне на данни относно последните тенденции в областта на международното данъчно облагане. Те сочат, че в стремежа си да намалят данъчните си задължения в световен мащаб, многонационалните групи от дружества много често използват схеми за избягване на данъци, което води до свиване на данъчната основа и до прехвърляне на печалби чрез прекомерни лихвени плащания.

В Директивата се предвижда, че превишението на разходите по заеми ще подлежи на приспадане за данъчния период, през който са направени разходите, но само до 30% от печалбата на данъкоплатеца преди лихви, данъци и амортизации (правилото EBITDA⁶). EBITDA се изчислява, като към доходите, които се облагат с корпоративен данък в държавата членка на данъкоплатеца, се добавят обратно коригираните за данъци суми за превишението на разходите по заеми, както и коригираните за данъци суми за амортизациите. Освободените от данъци доходи се изключват от EBITDA на данъкоплатеца.

Директивата разрешава дерогация, по силата на която държавите членки да предвидят възможност данъкоплатецът да има право да приспадне превишението на разходите по заеми до 3 000 000 евро и/или да приспадне изцяло превишението на разходите по заеми, ако данъкоплатецът е и самостоятелно образувание.

В Директивата е предвидено, че държавите членки имат право да изключат от облагане превишението на разходите по заеми, направено по отношение на:

- а) заеми, които са били отпуснати преди 17 юни 2016 г. (Директивата не допуска изключението да се простира върху последващи изменения на тези заеми).
- б) заеми, използвани за финансиране на дългосрочен проект в областта на публичната инфраструктура, когато операторът на проекта, разходите по заемите, активите и доходите са в Съюза.

В Директивата се предоставя право на държавите членки да изключат от обхвата на мярката „ограничаване приспадането на разходи за лихви“ за целите на финансовата отчетност, тези финансови предприятия, които са част от консолидирана група. Консолидираната група обхваща всички образувания, които са включени в консолидираните финансови отчети, изготвени в съответствие с Международните стандарти за финансово отчитане или

⁶ EBITDA – Earnings before interest, tax, depreciation and amortisation.

националната система за финансово отчитане на държавата членка. Директивата допуска държавите членки да предоставят правото на данъчнозадълженото лице да ползва и консолидирани финансови отчети, които са изготвени съгласно други счетоводни стандарти.

В Директивата се предоставя възможност на държавите членки да предвидят право на лицата да пренасят за бъдещ период, без ограничения във времето, превишението на разходите по заеми, които не могат да се приспадат през текущия данъчен период.

⇒ При въвеждане на тази мярка се очаква систематичното място на промените в ЗКПО да бъде в чл. 43, където е уреден режимът на слабата капитализация.

2.2. Мярка: Режим на данъчно облагане при напускане

Мярката предвижда облагане на натрупаните капиталови печалби в момента, в който дадено лице престане да бъде местно лице на дадена държава членка. С това се цели да се ограничи до минимум практиката данъкоплатците да намаляват размера на дължимия от тях данък, като променят юрисдикцията, на която са местни лица за данъчни цели и/или като прехвърлят свои активи в държави с ниски данъчни ставки. Тази мярка се въвежда, за да не се изкривява пазарът, като се свива данъчната основа в държавата, от която се изтеглят активите или субектите и бъдещите печалби се прехвърлят за данъчно облагане в държави с ниски нива на данъчни ставки, които са крайна точка на прехвърлянето. В резултат се получава така, че когато данъкоплатците променят държавата, на която са местни лица, и преместват бизнеса си извън нейните териториални предели, то тази държава членка се лишава от бъдещото си право да обложи с данъци приходите на тези лица, които може вече да са създадени на нейна територия, макар и още да не са реализирани. Същият проблем възниква и когато предприятията прехвърлят активи (без да ги продават) извън дадена държава членка и тези активи съдържат в себе си нереализирана печалба. Данъчното облагане при напускане на територията на една държава членка има за цел да предотврати свиването на данъчната основа в държавата по произход, когато активи, които съдържат нереализирана относима към тях печалба, напускат държавата членка, без да има промяна в собствеността им. Тъй като прилагането на данъчното облагане при напускане в Съюза отговаря на основните свободи и на съдебната практика на Съда на ЕС, за данъкоплатците се създава възможност да разсрочат плащането на дължимия данък в държавата, която напускат в рамките на пет години, когато изпълняват условията, предвидени в Директивата.

Изключение. Директивата допуска тази мярка да не се прилага, когато се прехвърлят следните активи:

- а/ активи, свързани с финансиране на ценни книжа;
- б/ активи, предоставени като обезпечение;

в/ активи, прехвърлянето на които се извършва с цел управление на ликвидността, при условие че активите ще се върнат в държавата членка на прехвърлителя в срок от 12 месеца.

⇒ Тъй като в ЗКПО няма правна уредба, която да урежда изискванията на Директивата, законодателят ще трябва да изработи съответния правен режим.

2.3. Мярка: Общо правило за борба със злоупотребите

В „Общото правило на Директивата за борба със злоупотребите“ се предвижда, че за целите на изчисляването на дължимия корпоративен данък държавата членка не следва да взема предвид договореност или поредица от договорености, които са били въведени с цел да бъде получено данъчно предимство. Посочва се, че една договореност може да включва няколко етапа или части. В Директивата се пояснява, че договореността или поредицата от договорености се счита за привидна, когато тя не е въведена по основателни търговски съображения, които отразяват икономическата реалност.

Мяката „Общо правило за борба със злоупотребите“ е насочена директно към овладяване на негативните последици от агресивно данъчно планиране. Тъй като схемите за данъчно планиране са изключително сложни, а данъчното законодателство не се развива достатъчно бързо, за да обхване всички необходими защитни механизми срещу тях, то въвеждането на „Общо правило за борба със злоупотребите“, като бланкетния подход, се приема за полезен инструмент, защото създава възможност практиките на злоупотреби да бъдат обхванати независимо от липсата на конкретно правило срещу дадена схема за избягване на данъци.

Директивата предвижда „Общото правило за борба със злоупотребите“ да се въведе във вътрешното законодателство на всяка държава членка, когато то не съдържа специални разпоредби. ЕК разглежда предназначението на „Общото правило за борба със злоупотребите“ като механизъм за запълване на съществуващите правни празноти, така че те да не се отразяват на приложимостта на специалните правила за борба със злоупотребите.

ЕК приема, че прилагането на „Общото правило за борба със злоупотребите“ в рамките на Съюза следва да бъде ограничено до договореностите, които са „изцяло изкуствени“, т.е. (привидни). В останалите случаи данъкоплатецът ще може да избира най-ефикасната по отношение на данъчното облагане структура за целите на своята стопанска дейност. Комисията посочва, че е важно държавите членки да предвидят подходящи гаранции, според които „Общото правило за борба със злоупотребите“ да се прилага еднообразно както по отношение на предприятия от държавите членки, така и по отношение на предприятия от трети държави, за да не се допуска неравнопоставеност.

⇒ Елементи от това правило се съдържат в общи линия в действащия чл. 16 от ЗКПО и с оглед на това е възможно законодателят да не въведе допълнителни текстове в закона.

2.4. Мярка: Правило за контролираните чуждестранни дружества

Директивата въвежда правила за контролираните чуждестранни дружества, според които доходът на контролираното дъщерно предприятие, което е обект на данъчно облагане с ниска ставка, ще се причислява обратно към дружеството майка. Като резултат дружеството майка ще бъде задължено да бъде данъчно облагано върху дохода в държавата, в която то е местно лице, като обикновено това е държава с високи данъци. Целта е да бъдат премахнати стимулите за прехвърляне на доходи, които да се облагат с по-ниски ставки в други юрисдикции.

В Директивата се посочва, че съобразно стратегическите приоритети на съответната държава членка правилото за **контролираните чуждестранни дружества** може да бъде насочено към дъщерното предприятие, обект на данъчно облагане с ниска ставка като цяло, или да се ограничава до дохода, който по изкуствен начин е бил отклонен към дъщерното предприятие. Предвижда се размерът на дохода, причисляван към дружеството майка, да бъде коригиран съгласно принципа на сделката между несвързани лица, така че държавата на дружеството майка да обложи дохода на контролираните чуждестранни дружества само дотолкова, доколкото той не отговаря на този принцип.

⇒ В действащия ЗКПО няма правила за контролиране на чуждестранни дружества и законодателят ще следва да изработи съответния режим в предстоящото изменение на ЗКПО.

2.5. Мярка: Правила за данъчно облагане при несъответствия при хибридни образувания и инструменти

Хибриден субект възниква тогава, когато две държави членки дават **различна правна квалификация** на един и същ данъкоплатец. Несъответствията при хибридните субекти и инструменти възникват като резултат от различията в правната квалификация на плащанията (финансови инструменти) или субектите, като тези разлики проличават при взаимодействието на правните системи на две юрисдикции. Резултатът от тези несъответствия често пъти е двойно приспадане (т.е. приспадане и в двете държави) или приспадане на дохода в едната държава, без да има включване в данъчната основа в другата.

За да не се допусне такъв резултат, Директивата допуска държавите членки да въведат следните изисквания:

1. Приспадането да се приема само в държавата членка, от която произлиза плащането, когато дадено несъответствие при хибридни образувания и инструменти води до двойно приспадане.
2. Държавата членка на платеща да отказва приспадането на такова плащане, когато дадено несъответствие при хибридни образувания и инструменти води до приспадане без включване.

Следва да се отбележи, че Правилата за данъчно облагане при несъответствия при хибридни образувания и инструменти ще се прилагат само между държавите членки.

⇒ Специални правила за данъчно облагане при несъответствия при хибридни образувания и инструменти не са били обект на правна уредба в ЗКПО и се очаква законодателят да предвиди съответни правни разпоредби.

II. Предстоящи промени в ЗДДС

1. Въведение

В член 113 от Договора за функционирането на ЕС е предвидено, че на институциите на ЕС е предоставено правото и задължението да приемат законодателство за хармонизиране на ДДС с цел създаване и усъвършенстване на вътрешния пазар. Водена от това задължение през май 2015 г. ЕК изработва два важни документа: „Стратегия за цифров единен пазар за Европа“ и План за действие във връзка с ДДС под наименованието „Към единно пространство на ЕС по отношение на ДДС – Време за избор“. Приоритетът в тези два документа е предприемането на законодателни мерки за преодоляването на затрудненията пред трансграничната електронна търговия, породени от обременителните данъчни задължения, свързани с ДДС. Инициативата на ЕК за промени в режима на трансграничната електронна търговия се предприема и в изпълнение на регулаторната „Програма REFIT“⁷ – „Опростяване на законодателството на ЕС и намаляване на разходите, свързани с него“. Инициативата е част от програмата на Комисията за по-добро регулиране на Съюза. Заложеният приоритет е законите на ЕС да носят очакваните ползи за гражданите, предприятията и обществото и в същото време да премахват бюрокрацията и да водят до намаляване на разходите. Предназначението на Програмата е да се постига опростяване на законодателството на ЕС и неговото по-лесно разбиране и прилагане.

На ЕК е възложено да предприеме необходимите мерки за постигане на заложените в приоритетите цели. От Комисията се очаква да изработи нови правила, които да бъдат насочени към разширяване обхвата на съществуващия режим за съкратено обслужване на едно гише; въвеждане на опростени изисквания за общо деклариране и заплащане на ДДС за вносителите на стоки, които са предназначени за крайни потребители; отмяна на съществуващите прагове за вътреобщностните дистанционни продажби; промени в режима на освобождаване от ДДС на вноса на малки пратки, извършвани от доставчици от трети държави; въвеждане на опростени правила за вътреобщностните дистанционни продажби на стоки и електронни услуги и опростени правила за

⁷ Програмата за пригодност и резултатност на регулаторната рамка (REFIT) е част от подготовката на годишните работни програми на Комисията, всяка от които включва предложения за нови инициативи и преглед на качеството на съществуващото законодателство на ЕС. В рамките на програма за пригодност и резултатност на регулаторната рамка (REFIT) на ЕК се обръща особено внимание на малките предприятия, които могат да бъдат засегнати в непропорционална степен от задължението за прилагане на правилата на ЕС. От направените анализи е установено, че малките и средните предприятия в общността са 99% от всички предприятия в ЕС.

идентификация на клиентите; разширяване приложението на правилата на държавата по произход в области като фактуриране и водене на регистри; въвеждане на изискване за по-тясна координация между държавите членки при одит на трансграничните предприятия, които ползват системата на ДДС, както и подобряване на връзката с данъкоплатците.

В изпълнение на заложените цели ЕК изработва законови предложения за нов правен режим, които Съвета на ЕС приема на 5 декември 2017 г. като „Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки“⁸. Тези изисквания са насочени към улесняване на предприятията, които осъществяват онлайн търговия, към спазването на задълженията им, свързани с облагането с ДДС.

В Директивата се предвижда държавите членки да въведат две групи мерки:

- първата група промени са насочени към опростяване реда за облагане с ДДС на услугите, извършвани по електронен път в рамките на ЕС⁹;
- втората група мерки води до разширяване обслужването на едно гише, така че този режим да обхване по-широк кръг от доставки, към които се отнасят: дистанционните продажби на стоки, реализирани в рамките на ЕС; продажбите на стоки от ЕС към трети страни и обратно; промени в реда за освобождаването от облагане с ДДС на малки пратки¹⁰.

2. Мерки, приложими от 1 януари 2019 г.

В Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета се посочва, че държавите членки следва да предприемат следните по-важни промени в законите по ДДС:

2.1 Уеднаквено определение на понятието „електронен магазин“

Това изискване на Директивата е въведено в § 1, т. 87 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС с изменението на закона от 1 март 2018 г.¹¹ В този текст законодателят определя, че „електронен магазин“ е интернет сайт, чрез който се извършва продажба на стоки/услуги чрез сключване на договор от разстояние по реда на чл. 45 от Закона за защита на потребителите и който има вградена функционалност за избор, включване и изключване на стоки/услуги в потребителска кошница, за въвеждане на информация за купувача, адреса на доставка и за избор на метод за плащане.

⁸ Обн. в ОВ, бр. L 348/7 от 29 декември 2017 г.

⁹ Директивата задължава държавите членки да приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2018 г. законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да бъдат въведени приетите изисквания.

¹⁰ Директивата предвижда втората група мерки да се прилагат от държавите членки от 1 януари 2021 г.

¹¹ Измененията са предвидени в Преходните и заключителни разпоредби на ЗИД на Закона за митниците, обн., ДВ, бр. 24 от 2018 г.

2.2 Правила за предоставящите електронни услуги чрез посредник

Законодателят трябва да предвиди нормативна промяна, според която разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност да се прилагат и за електронните услуги, предоставяни чрез посредник или чрез трета страна, когато търгува от свое име, но за сметка на друго лице и използва електронен интерфейс за реализиране на доставката.

2.3. Контролът по ДДС да се осъществява само в една държава членка

В директивата се изисква държавите членки да изработят удобен правен режим за предприятията, доставящи електронни услуги, така че те да имат право да се регистрират, да декларират и да заплащат ДДС само в една-единствена държава членка за всички доставки, извършвани до клиенти, установени в Общността.

2.4. Отпадане на праговете за дистанционни продажби

С Директивата се отменят праговете, предвидени за дистанционните продажби. Това ще доведе до отпадане на задължението за издаване на фактури при реализиране на вътреобщностни дистанционни продажби, защото това задължение е свързано с действащия в момента режим за вътреобщностните дистанционни продажби, налагащ наблюдение на националните прагове.

2.5. Въвеждане на праг от 10 000 EUR

В Директивата се предвижда праг от 10 000 EUR оборот за прилагане на новия режим, което ще предостави възможност за малките и средни предприятия да прилагат разпоредбите по ДДС на собствената си страна до достигане на този праг. Този режим няма да бъде задължителен за данъчно задължените лица, а свободно избираем. Това ще им позволи да ползват режима за съкратено обслужване на едно гише винаги, дори и когато през една календарна година оборотът им е под посочения праг.

2.6. Правила за фактуриране на извършените услуги

Директивата разрешава, при осъществяване на електронна търговия, предприятията да прилагат изискванията за фактуриране, ползвани от държавата членка по идентификация. В тази връзка държавите членки трябва да въведат режим, според който на доставчиците да им бъде разрешено да прилагат нормите за фактуриране на една-единствена държава членка, вместо както е по действащия правен режим да прилагат режимът на фактуриране на всяка държава членка по местоназначение, в която се извършват доставки.

2.7. Промени в сроковете за подаване на справки декларации

В Директивата е предвидено, че срокът за подаване на справката декларация за ДДС се удължава от 20 на 30 дни след края на данъчния период. Възможността за корекции по предходни справки декларации за ДДС ще могат да бъдат направени в последващи справки декларации, вместо в справките декларации за данъчните периоди, за които се отнасят корекциите.

2.8. Промени в сроковете за съхраняване на регистри

В Директивата се посочва, че срокът за съхраняването на регистри от страна на данъчно задължените лица ще се определя от държавата членка по идентификация на лицата, вместо настоящия срок от 10 години, който надвишава в голяма степен изискванията за съхраняване на регистри, прилаган в повечето от държавите членки.

2.9. Нови облекчения

Директивата изисква от държавите членки да въведат облекчения за тези данъчно задължени лица, които не са установени в Общността, но имат регистрация по ДДС в една държава членка (напр. тъй като извършват инцидентни сделки, подлежащи на облагане с ДДС в тази държава членка и др.). Такива лица, според действащия правен режим, не могат да ползват нито специалния режим за данъчно задължени лица, които не са установени в Общността („режим за лица извън Съюза“), нито специалния режим за данъчно задължени лица, установени в Общността („режим за лица от Съюза“). Директивата създава право на посочените лица да могат да ползват облекченията, предлагани от режима за съкратено обслужване на едно гише, без да бъде необходимо да се регистрират за целите на ДДС във всяка държава членка, в която предоставят електронни услуги, каквито са действащите изисквания.

1. Специфични особености на мерките, приложими от 1 януари 2021 г.

В Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета се предвижда от 1 януари 2021 г. уредените в действаща Директива 2006/112/ЕО на Съвета специални режими за данъчно облагане на „електронни услуги“ да разширят своето действие и да се прилагат и към дистанционните продажби на стоки, и към други услуги, извършвани в рамките на Общността и извън нея. За целта се предлага въвеждането на отделни режими за облагане с ДДС на дистанционните продажби.

⇒ Режим за лицата извън Съюз (the „non-Union scheme“)

Това ще бъде специален режим за облагане на данъчно задължени лица, неустановени в Общността, които предоставят дистанционни услуги на данъчно незадължени лица в Общността.

⇒ Режим за лицата от Съюза (the „Union scheme“)

Директивата изисква държавите членки да изработят специален режим за облагане с ДДС на вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, който да е приложим и за услуги, когато те се предоставят от данъчно задължени лица, установени в рамките на Общността, но не в държавата членка по потребление на предоставените услуги.

⇒ Режим на внос на стоки от трети територии

Според разпоредбите на Директивата държавите членки трябва да изработят специален режим за облагане с ДДС на внос (the import scheme) на стоки, доставяне

чрез дистанционни продажби, когато стоките се внасят от трети държави или от трети територии. Действието на специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внесени от трети територии или от трети държави, трябва да бъде ограничен до продажби на стоки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 евро. В случаите, когато стойността на стоката е над този праг, тя ще се получава с митническа декларация за внос. С цел да се избегне двойното данъчно облагане, се предвижда освобождаване от ДДС при внос на стоки, декларирани по този специален режим. За да не се наруши конкуренцията между доставчиците вътре и извън Общността и за да няма загуби на данъчни приходи, държавите членки ще трябва да отменят правото на освобождаването при внос на стоки, които се определят като малки пратки с незначителна стойност. Това изискване е предвидено в Директива 2009/132/ЕО на Съвета от 19 октомври 2009 година за определяне приложното поле на член 143, букви „б“ и „в“ от Директива 2006/112/ЕО по отношение на освобождаването от данък добавена стойност при окончателен внос на някои стоки¹².

В заключение може да се посочи, че предложените от ЕК промени за подобряване на законодателството по ЗКПО и ДДС са насочени към преодоляване на съществуващите недостатъци и пречки в нормативната база, пред които са изправени органите по приходите и предприятията в Общността. След въвеждане на изискванията на Директивите се очаква да бъдат преодолен редица трудности и да се постигне подобряване на стандарта и условията на живот в Общността.

Библиографска справка:

1. Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета.
2. Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета.
3. Ценова, Любка. Данъчно облагане – съвременни тенденции, С., 2017 г.
4. Offermanns, R., Huibregtse, St., Verdoner, L., Michalak, J., *Bridging the CCCTB and the Arm's Length Principle – A Value Chain Analysis Approach*, *European Taxation*, IBFD, Amsterdam, No 11, 2017, p. 405 – 475.
5. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?qid=1527580796257&uri=CELEX:32016L1164>
6. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?qid=1527580872991&uri=CELEX:32017L2455>

¹² Обн., ОВ, L 292/5 от 10.11.2009 г.

PRESENT LEGISLATIVE AMENDMENTS IN CITA AND VAT

Assoc. prof. Lubka Tzenova, PhD

International Business School – Botevgrad

VUZF University – Sofia

Keywords:	Summary
<i>Internal market</i>	<i>In the report are presented forthcoming legislative changes in the two main tax laws – CITA and VAT, which are dictated by the obligatory application of 1 January 2019 of two EU Directives.</i>
<i>Aggressive tax planning</i>	
<i>Tax avoidance practices</i>	<i>The first part of the article deals with forthcoming amendments to the CITA, with a view to transposing into national law the measures envisaged in the proposals of amendments of Council Directive (EU) 2016/1164 of 12 July 2016 laying down rules against tax avoidance practices that directly affect the functioning of the internal market. The legal framework established by the Directive is analyzed rules in the following areas are necessary in order to contribute to achieving that objective: limitations to the deductibility of interest, exit taxation, a general anti-abuse rule, controlled foreign company rules and rules to tackle hybrid mismatches.</i>
<i>Interest</i>	
<i>Anti-abuse rule</i>	<i>The second part of the article examines the forthcoming changes to the VAT regime, which are aimed at modernizing the taxation regime for cross-border e-commerce between businesses and consumers, as required by Council Directive (EU) 2017/2455 of 5 December 2017 amending Directive 2006/112/EC and Directive 2009/132/EC as regards certain value added tax obligations for supplies of services and distance sales of goods.</i>
<i>Hybrid mismatches</i>	
<i>Electronic commerce</i>	
<i>Distance sales of good</i>	
<i>Telecommunications</i>	
<i>Broadcasting</i>	
<i>The VAT return</i>	
<i>Electronic interface</i>	
<i>Third territories</i>	
<i>Third countries</i>	